

N:o 126.

Af herr **S. Nordström** i Höglunda, *om skrifvelse till Konungen angående inrättande af ett statsdepartement för kommunikationer och allmänna arbeten.*

Vårt kommunikationsväsende har under det sist förflutna halfseklet vunnit en sådan utveckling och omfattar nu sådana proportioner, att man därom vid dess början icke kunde göra sig någon aning. Detsamma är allt fortfarande stadigt i en rask och stadigt fortgående utvidgning. Jämsides därmed fortgår den för statens räkning bedrifna byggnadsverksamheten i en utsträckning, som årligen slukar millioner, för att nu icke tala om den verksamhet, som i samma syfte bedrifves utaf bolag, korporationer, kommuner eller enskilde, och som står under statens öfverinseende och kontroll. Och likväl äga vi ännu icke något särskildt departement eller chef för denna viktiga och maktpåliggande gren utaf statsförvaltningen, som inför Konung och Riksdag kan göra reda och räkning. Det torde få erkännas, att detta utgör en brist, som med det snaraste bör fyllas.

Inom de civiliserade staterna finnes det numera knappast någon, äfven ibland de mindre, som icke har sitt särskilda departement för denna gren af statsförvaltningen. Om vårt land år 1809, med en befolkning af allenast två millioner, i dess dåvarande betryckta läge och outvecklade förhållanden på snart sagdt alla områden, hade behof af och kunde ge sysselsättning åt sju departement, så borde detsamma numera, snart hundra år därefter, med en befolkning af mer än fem millioner människor och med den grad af utveckling, som vi numera uppnått, sannerligen kunna ha användning för nio sådana. Visserligen är det icke så många år sedan, som vi erhöilo ett nytt departement särskildt för jordbruket och dess binäringar, hvarigenom en ny uppdelning kunde verkställas beträffande göromålen de olika departe-

menten emellan. Men man torde likväl få erkänna, att det departement, civildepartementet, hvarunder kommunikationsväsendet sorterar, likväl i själfva verket är belastadt med en sådan mångfald af olikartade ärenden, att det utgör en absolut omöjlighet för någon, äfven utrustad med den mest mångsidiga utbildning och den mest utvecklade arbetsförmåga, att på ett nöjaktigt sätt kunna sätta sig in uti, än mindre kunna utreda och sammanhålla alla de ärenden, som lyda under detta departement.

Om för flertalet utaf de nuvarande departementen det anses nödvändigt, att fackligt tränade män böra väljas till chefer för desamma, så torde detta kraf icke minst vara behöfligt för den man, som skall administrera en så mångsidig, så omfattande och så maktpåliggande gren utaf den allmänna förvaltningen som våra kommunikationer och allmänna arbeten. En mängd andra skäl, förutom de nu antydda, skulle ju kunna anföras för nyttan och nödvändigheten utaf denna grundlagsförändring. Men för närvarande, och intill dess motsatsen visat sig vara fallet, har jag ansett öfverflödigt att inlåta mig på vidare detaljer. På grund af det anförda tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Konungen anhålla om utredning och framläggandet för Riksdagen af ett därpå grundadt förslag om inrättandet af ett nytt departement för kommunikationer och allmänna arbeten.

Stockholm den 3 februari 1903.

Sten Nordström.
